

Sygn. akt VIII U 1526/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Gliwicach

sprawy D. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania D. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 sierpnia 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu D. D. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 stycznia 2015 roku.

(-) SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt VIIIU 1526/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.08.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu D. D. prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 31.12.1998r. nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 14 lat, 2 miesiące i 14 dni.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji sprecyzowanym na rozprawie w dniu 07.12.2015r. domagał się przyznania prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych po uprzednim zaliczeniu do okresów takiej pracy zatrudnienia za granicą od dnia 17.05.1994r. do dnia 31.03.1995r., od czerwca 1995r. do dnia 22.12.1995r. oraz od dnia 25.03.1996r. do dnia 15.05.1996r., kiedy to wykonywał pracę cieśli na budowie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż do pracy w warunkach szczególnych zaliczył następujące okresy zatrudnienia ubezpieczonego: od dnia 05.04.1976r. do dnia 24.04.1983r., od dnia 25.04.1983r. do dnia 31.01.1985r., od dnia 21.02.1985r. do dnia 09.05.1986r., od dnia 14.10.1986r. do dnia 31.12.1987r., od dnia 03.01.1994r. do dnia 16.05.1994r. oraz od dnia 03.06.1996r. do dnia 31.12.1998r., natomiast nie uwzględnił wnioskowanych przez ubezpieczonego w odwołaniu okresów pracy, gdyż ubezpieczony nie przedłożył odnośnie nich świadectw pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony D. D. urodził się w dniu (...), na dzień 1.01.1999r. legitymuje się 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 22.01.2015r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał w dniu 18.08.2015r. decyzję zaskarżoną, omówioną na wstępie.

Ubezpieczony od dnia 03.01.1994r. do dnia 31.05.1996r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w Ś. na stanowisku brygadzysty robót betoniarskich, przy czym w okresie od dnia 17.05.1994r. do dnia 31.05.1996r. korzystał z urlopu bezpłatnego.

W czasie tego urlopu udzielonego w macierzystym zakładzie pracy ubezpieczony był zatrudniony w (...) S.A. Przedsiębiorstwie (...) S.A. w K. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku cieśli w następujących okresach:

- od dnia 17.05.1994r. do dnia 31.03.1995r. na budowie eksportowej (...) R. w Niemczech, w tym od dnia 27.12.1994r. do dnia 31.12.1994r. korzystał z urlopu bezpłatnego,

- od dnia 07.06.1995r. do dnia 22.12.1995r. na budowie eksportowej (...) w Niemczech,

- od dnia 25.03.1996r. do dnia 15.05.1996r. na budowie eksportowej w M..

Przedsiębiorstwo (...) nie miało stosownych uprawnień do zawarcia umów z partnerami niemieckimi i dlatego działało przez firmę (...), to jest udzielało swoim pracownikom urlopu bezpłatnego, a oni następnie byli zatrudniani przez firmę (...) i wysyłani do pracy za granicę. Tam faktyczną kontrolę nad pracą tych pracowników sprawowało Przedsiębiorstwo (...), natomiast (...) sprawował nadzór handlowy nad budowami.

Na budowie eksportowej (...) R. w Niemczech od dnia 17.05.1994r. do dnia 31.03.1995r. ubezpieczony pracował przy budowie biurowca, którego kondygnacje dochodziły do 8 pięter. Jak ubezpieczony przyjechał na budowę, to znajdował się tam już głęboki wykop, w którym była częściowo zalana posadzka przez inne brygady. Ubezpieczony zajmował się budową ścian poszczególnych pięter, to jest wykonywał roboty ciesielskie, a mianowicie skręcał szalunki ścian z elementów metalowych. Praktycznie od samego początku była to praca na wysokości, bo od wysokości jednego metra stawiane było rusztowanie. Ubezpieczony na tej budowie zaczynał od szalowania ścian w piwnicach. Już wtedy wykonywał pracę na wysokości zważywszy na różnicę pomiędzy wykopem a powierzchnią, gdy ściany tam miały wysokość od 2,5 do 3,6 metra. Jak były przygotowane ściany, to ubezpieczony brał udział w betonowaniu, w tym betonowaniu stropów.

Na budowie eksportowej (...) od dnia 07.06.1995r. do dnia 22.12.1995r. ubezpieczony pracował przy budowie kanalizacji, a konkretnie komór do umieszczenia potężnych siłowników, które miały przepychać tę kanalizację pod torami. K. te były wydrążone na głębokość około 8 metrów. Ubezpieczony zajmował się ich szalowaniem, zbrojeniem i betonowaniem. Były to prace wykonywane na wysokości, biorąc pod uwagę głębokość wykopów.

Na kolejnej budowie eksportowej w M. od dnia 25.03.1996r. do dnia 15.05.1996r. ubezpieczony zajmował się deskowaniem i zbrojeniem ścian kolejnych pięter budowanych tam bloków 4 – piętrowych oraz betonowaniem. Prace te również wykonywał na wysokości.

Prace opisane powyżej ubezpieczony świadczył faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, często pracował nawet po 12 godzin dziennie. W tym czasie mieszkał w barakach na terenie budowy.

Razem z ubezpieczonym pracowali W. G., który był przełożonym ubezpieczonego i koordynował pracę w Niemczech, J. W. oraz C. C. (na budowie (...) R.).

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego nadesłanych przez firmę (...) i (...), zeznań świadków W. G., C. C. i J. W. oraz zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozpraw: z dnia 07.12.2015r. czas 00:22:41 – 00:45:48, z dnia 28.01.2016r. czas 00:13:33 – 00:51:36).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą, korespondujące z treścią powołanej w sprawie dokumentacji. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornych okresach jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego D. D. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 748) prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

W myśl § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 01.01.1999r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika jednoznacznie, iż ubezpieczony w okresach spornych: od dnia 17.05.1994r. do dnia 31.03.1995r. (po wyłączeniu z tego okresu urlopu bezpłatnego od dnia 27.12.1994r. do dnia 31.12.1994r.), od dnia 07.06.1995r. do dnia 22.12.1995r. oraz od dnia 25.03.1996r. do dnia 15.05.1996r. świadczył pracę na budowach eksportowych w Niemczech.

Ubezpieczony w tym czasie wykonywał prace na wysokości oraz prace zbrojarskie i betoniarskie, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace te podlegają zaliczeniu do prac w warunkach szczególnych w sytuacji, gdy wymienione zostały w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wykazie A dziale V poz. 5 – „ prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości ” oraz wykazie A dziale V poz.4 – „ prace zbrojarskie i betoniarskie ”.

Okoliczność powyższą potwierdzają w szczególności zeznania słuchanych w sprawie świadków W. G., C. C. i J. W., a także korelujące z nimi zeznania ubezpieczonego.

Podkreślić należy, iż w doktrynie i orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że wykonywanie równocześnie pracy – w ramach pełnego wymiaru czasu pracy – na dwóch różnych stanowiskach, na których zatrudnienie zaliczane jest do prac w szczególnych warunkach, podlega uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27.01.2015r. III AUa 386/14).

Bez znaczenia dla rozpoznania sprawy pozostaje fakt, że ubezpieczony nie przedłożył w organie rentowym za okresy sporne świadectw pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Po zaliczeniu ww. okresów spornych do pracy w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy, ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem takiej pracy. W takiej sytuacji, gdy pozostałe przesłanki prawa do świadczenia były bezsporne, Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie konieczne warunki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze, kierując się uregulowaniami prawnymi powołanymi na wstępie rozważań, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 01.01.2015r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o świadczenie (art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

(-) SSR del. Renata Stańczak